

تحلیل برخی عوامل پیش بینی کنندگی کیفیت زندگی در بیماران دیابتی نوع ۲

دکتر آذر طل^۱، دکتر داود شجاعی زاده^۱، دکتر محمد احمدیان^۲

دانشگاه علوم پزشکی تهران^۱، دانشگاه علوم پزشکی خراسان رضوی^۲

مقدمه : با عنایت به ماهیت مزمن بیماری دیابت وتأثیر قابل ملاحظه آن بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا ، مطالعه ای با هدف بررسی عوامل پیش بینی کننده کیفیت زندگی در این بیماران به منظور برنامه ریزی مداخلات در حوزه ارتقاء سلامت طراحی گردید.

روش ها: این بررسی، یک مطالعه توصیفی- تحلیلی است که بر روی ۱۴۰ بیمار دیابتی نوع ۲ تحت پوشش مرکز دیابت ام البنین شهر اصفهان انجام گردید . ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه چند وجهی شامل اطلاعات دموگرافیک و مرتبط با بیماری (۱۲ گویه)، ابزار استاندارد اندازه گیری دیسترس دیابت (۱۷ گویه)، ابزار استاندارد اندازه گیری خودکارآمدی بیماران دیابتی (۸ گویه) و ابزار استاندارد کیفیت زندگی اختصاصی بیماران دیابتی (۱۵ گویه) بود. اطلاعات پس از جمع آوری ، توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۱/۵ با استفاده از آزمون های آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها : یافته ها نشان داد که متغیرهای دیسترس دیابت ($p < 0/001$) و خودکارآمدی ($p < 0/001$) با کیفیت زندگی بیماران دیابتی ارتباط آماری معنی دار داشتند. میزان R^2 (توان پیش گویی کنندگی) در این مطالعه ۰/۶۶ بود. مدل رگرسیون چند متغیره ، متغیر های اثر گذار بر خودمدیریتی تعدیل شده برای سایر متغیر ها را دو متغیر دیسترس دیابت ($\beta = - 0/277, p = 0/01$) و خودکارآمدی ($\beta = 0/161, p < 0/001$) نشان داد. نتیجه گیری : بر اساس نتایج این مطالعه ضروری است در برنامه ریزی مداخلات ارتقاء سلامت در حوزه دیابت، توجه کافی به منظور اثر بخشی و کارآمدی بیشتر مداخلات انجام شده، به دو متغیر خودکارآمدی و دیسترس دیابت مبذول گردد.

واژگان کلیدی : دیابت نوع ۲، عوامل پیش بینی کننده، کیفیت زندگی، دیسترس دیابت، خودکارآمدی